

Światło w mroku: Traumatyczne doświadczenia dziecięce jako pozytywny czynnik prognostyczny leczenia esketaminą w depresji lekoopornej

*Patrycja Najda¹, Oliwia Rdzanek*¹, Olga Nowacka², Hanna Karakuła-Juchnowicz²*

*1. Studenckie Koło Naukowe przy I Klinice Psychiatrii, Psychoterapii i Wczesnej Interwencji,
Uniwersytet Medyczny w Lublinie, Lublin*

*2. I Klinika Psychiatrii, Psychoterapii i Wczesnej Interwencji, Samodzielny Publiczny Szpital
Kliniczny nr 1 w Lublinie, Lublin*

Wstęp: Badania sugerują, że traumatyczne doświadczenia wczesnodziecięce mogą mieć istotny wpływ na rozwój i przebieg zaburzeń psychicznych, w tym depresji. Jednocześnie, terapia esketaminą wykazuje obiecujące rezultaty w leczeniu depresji lekoopornej. Aktualne doniesienia sugerują, że traumatyczne doświadczenia w dzieciństwie mogą stanowić pozytywny czynnik prognostyczny odpowiedzi na leczenie esketaminą.

Metody: Przegląd literatury z bazy Google Scholar od roku 2018. Wyszukiwane słowa kluczowe obejmowały "esketamina", "czynniki predykcyjne", "trauma wczesnodziecięca".

Wyniki: Badania wskazują na istnienie korelacji pomiędzy traumatycznymi wydarzeniami z dzieciństwa a rezultatami leczenia esketaminą w kontekście depresji.

Wnioski: Zrozumienie związku między odpowiedzią na leczenie esketaminą a traumą dziecięcą może mieć istotne konsekwencje kliniczne dla personalizacji terapii depresji u tej grupy chorych. Dokładne poznanie czynników dobrej odpowiedzi na leczenie może ułatwić prawidłową identyfikację grupy chorych mogących wynieść największe korzyści z leczenia esketaminą. W ramach łączenia pracy badawczej i leczniczej Kliniki planowane jest przeprowadzenie badania pozwalającego na ocenę odpowiedzi na leczenie esketaminą w formie donosowej.

Słowa klucze: *trauma, esketamina, czynniki predykcyjne*